

[Søgaard.]

henblik på de nødvendige sikkerhedspolitiske overvejelser, som hr. Bilgrav-Nielsen mente vi ikke havde været igennem i forsvarsudvalget.

Det er i og for sig rigtigt, at vi har ikke haft nogen meget stor og meget dybtgående debat herom. Jeg ved ikke, om hr. Bilgrav-Nielsen har følt det nødvendigt. Jeg minder bare om, at da Seidenfaden-rapporten i sin tid blev færdig — vel også på foranledning bl. a. af det radikale parti — tilsluttede man sig fuldt ud de betragtninger, som her blev lagt til grund for vores fremtidige sikkerhedspolitik, og jeg formoder ikke, at der senere er sket noget, som kan ændre denne opfattelse af dansk sikkerhedspolitik fremtid inden for en overskuelig tid. Jeg er af den opfattelse, at de konferencer, der finder sted omkring samarbejds- og sikkerhedsproblematikken, og de andre former for særlige aftaler, der foreligger, ikke har ændret disse ting. Det, som udenrigsministeren just nu har været inde på med hensyn til de rent militære aspekter, der ligger i opbygningen af Warszawa-pagtlændenes konventionelle styrker, og øvelser i områder, der ligger tæt på Danmark, er forhold, som efter min opfattelse heller ikke befordrer en ændret opfattelse af Seidenfaden-rapportens konklusion om dansk sikkerhedspolitik fremtid.

På denne baggrund mener jeg, at situationen fortsat er den, at vi indtil videre må erkende, at dansk forsvar er et normalt led i vor sikkerhedspolitik.

Hr. Bilgrav-Nielsen kommer ind på bindingen til Euro-gruppen. Det er klart, at det kan man bruge i en vurdering, som går ud på, at vi her altså binder os til en fremtid på det militære område, vi ingen kendskab har til. Det er et af de punkter, vi helt naturligt har drøftet i den socialdemokratiske folketingsgruppe. Det er givet, at standardisering må være en mulighed for helt naturligt at gøre tingene billigere og mere hensigtsmæssige, men det kan også, hvis det misbruges, som hr. Bilgrav-Nielsen er inde på det, være en binding af en situation, som man ikke ønsker sig bundet til. Men jeg tror, ingen i den socialdemokratiske gruppe ville drømme om at lade sig binde til noget som helst omkring sikkerhedspolitikken, som går ud over det, vi her taler om, nemlig den nugældende

forsvarsperiode, som slutter den 1. april 1977.

Den diskussion, vi har haft i den socialdemokratiske folketingsgruppe, har helt naturligt gået på de tilbud, der forelå, først og fremmest naturligvis det svenske tilbud om Viggen kontra det amerikanske F-16, men der har ingen strid været om princippet om genanskaffelse af erstatningsfly for de fly, der udgår fra omkring 1980 og fremefter. Eventuelle fremtidige flytyper, som måtte indgå i en kommende dansk forsvarsordning, vil på helt naturlig vis også blive drøftet i den socialdemokratiske folketingsgruppe. Det gælder Viggen, det gælder andre maskintyper til den tid, som måtte komme ind i billedet.

Arentoft (FP):

Hr. Ninn-Hansen forsømte selvfølgelig heller ikke denne lejlighed til at forsøge at nedvurdere fremskridtspartiet og gøre os til forsvarsnihilister. Det er helt ukorrekt, hr. Ninn-Hansen. Det er flykøb, vi diskuterer i dag, og det er fremskridtspartiets stilling til denne konkrete sag, det drejer sig om, hvor der er taget stilling, som jeg har redegjort for før.

At hr. Ninn-Hansen gør hr. Glistrups udtalelser til, at partiet skulle være én stor samling forsvarsnihilister, er også en fundamental misforståelse. Det må skyldes hr. Ninn-Hansens manglende kendskab til fremskridtspartiet. Det er et parti, der er så bredt, at det har plads til os alle sammen, og jeg tror ikke, jeg afslører nogen hemmelighed ved at sige, at hr. Glistrup og jeg er meget uenige om forsvarsspørgsmål, men det betyder så sandelig ikke, at vi ikke kan diskutere dem, og jeg kan forsikre hr. Ninn-Hansen om, at det er ikke et spørgsmål, som hr. Glistrup omgår med ligegyldighed.

Hr. Bay var lige oppe og sige, at jeg havde brugt udtrykket „nødvendige fly“. Det stod ikke i mit manuskript. Jeg tror faktisk, det var naturen, der gik over optugtelsen, når jeg kom til at bruge det udtryk, og jeg er egentlig ikke ked af, at jeg kom til at bruge det.

Fru Birte Weiss var oppe og redegøre for, at hun ikke ville stemme som sin gruppe, og nævnte, at i denne sag er der faktisk kun to holdninger, og det er korrekt. Yderligere